Veredicte

XXXI PREMI DE NARRATIVA INFANTIL VICENT SILVESTRE

Vera Gran, Vera Menuda

L'autor

Ximo Cerdà (Xàtiva, 1975) és escriptor, enginyer de telecomunicació, doctor en Electrònica i llicenciat en Ciències Físiques. És professor titular a la Universitat Politècnica de València i compagina la docència i la investigació amb l'escriptura.

Des de 2006 ha construït una trajectòria literària de més de trenta títols, adreçats sobretot al públic infantil i juvenil, tot i que també ha conreat el teatre i la narrativa per a adults. És autor de *La mà de Déu* i creador de Bredford Bannings, protagonista d'una sèrie d'aventures publicada per Barcanova. El 2017 va obtindre el Premi de Narrativa Infantil Vicent Silvestre amb *Un mocador de pirata*, obra que també va rebre el Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians de literatura infantil el 2019. El 2023 va tornar a ser distingit per la crítica, aquesta vegada en la modalitat juvenil, amb *El secret del contacontes.*

L'obra

La família de Vera s'acaba de traslladar a Washington. La casa nova li ofereix allò que més desitja: una finestra des d'on contemplar les estrelles. Però una escala, una senyora que crida molt, un observatori i un bany de senyores estan a punt de convertir-la en la protagonista involuntària d'una aventura inesperada.

Vera Gran, Vera Menuda combina la descoberta del món amb els viatges en el temps i la divulgació científica. A partir d'una anècdota protagonitzada per Vera Rubin, Ximo Cerdà construeix una història sobre la curiositat, la fascinació per l'univers i les barreres que les dones han hagut de superar per a dedicar-se a la ciència. Un narrador que s'adreça directament al lector acompanya aquesta aventura i el convida a implicar-s'hi, sense separar el plaer d'imaginar del desig de comprendre.

Veredicte

El veredicte del jurat

El jurat destaca *Vera Gran, Vera Menuda* per ser una novel·la infantil que combina amb encert aventures, viatges en el temps i divulgació científica. A més a més, acosta la figura de la científica Vera Rubin als lectors més joves d'una manera atractiva i accessible.

L'obra transmet un missatge inspirador sobre la igualtat d'oportunitats i la superació dels prejudicis de gènere. Així mateix, el jurat valora especialment el recurs de trencar la quarta paret, amb un narrador que s'adreça directament al lector, aspecte que capta la seua atenció i afavoreix que s'implique en la història.

Declaracions del guanyador

«Una pregunta amb la qual em trobe molt sovint és per què una persona com jo, de formació científica, es dedica a escriure. I és que des de molt xicotets tenim eixa concepció de dividir les persones entre gent "de lletres" i "de ciències". Recorde que eixa classificació m'ha turmentat des que era xicotet. Jo m'emocionava llegint *La història interminable* o recitant versos d'Estellés, però a vegades també sentia que em faltava la respiració en resoldre un problema de física o ajustar bé els dos costats d'una reacció química. Eixa síndrome de Stendhal, la fascinació davant la bellesa, provinga d'on provinga, és de lletres? O és de ciències? En realitat, no té sentit. Les persones som persones.

Vera gran, Vera menuda sorgeix d'una anècdota verídica, la del bany de senyores i Vera Rubin trencant les barreres per a fer el que ella volia fer: ciència. Recorde que ja la coneixia però, fa poc, la vaig tornar a escoltar en un pòdcast de ciència ("Oscilador Armónico", per si algú té la curiositat). I, per alguna estranya raó, esta vegada em va impactar, de manera que sentia que havia d'explicar-la.

La història té alguna cosa de compulsiva; la vaig escriure en un temps rècord. Solc escriure ràpid, però amb Vera vaig batre totes les meues marques. Quan vaig acabar, no tenia la sensació d'haver inventat res; era, més prompte, com si la història s'haguera desenrotllat davant els meus ulls i jo m'haguera limitat a posar-la per escrit.»